

Gokkers

NRC 2-7-'82

The Hamburger Theory van Paul Cohen berust hoofdzakelijk op een vormgrapje, dat echter zeer sterk blijkt te werken. Op negen monitoren spelen zich flarden uit de samenleving af, verzameld in de hele wereld. De beelden verspringen steeds en af en toe zoomt de camera in op een van de plaatjes. Langzaam tekent zich een lijn af, door de verre van onwillekeurige keuzen.

Cohens voornaamste belangstelling blijkt in Amerika te liggen, in de Newyorkse *subway*, in de verpauperde Bronx en in de activiteiten van verslaafde gokkers in Las Vegas. Weinig wordt uitgewerkt, maar de kijker maakt zijn eigen film, op een manier die Godard weleens gepropageerd heeft. Cohen blijkt een filmer met lef, die iets van niets weet te maken. Hij bewees dat al eerder door in zijn tweede studiejaar samen met Frank Scheffer op eigen houtje in Hollywood een documentaire te maken over Coppola's Zoetrope Studio's, die ook buiten verantwoordelijkheid van de academie te zien was.

In de categorie interessante, maar

A second approach, and an innovative marriage of film and video, is *Hamburger Theory*, a film shown at the 1983 Montreal Film Festival. "I wanted to make a film that was about many things at the same time," explained its creator, Paul Cohen, a 26-year-old Dutch filmmaker. Shooting in Las Vegas, the Bronx, the New York subway system, Cohen strung these images together with other footage of Rome, Amsterdam, London, as well as archival clips and scenes in the news. The action on nine monitors in a square were intercut with dissolves to a full screen view of what was occurring on only one, thus partially letting the viewer edit, partially not. The result is a part arbitrary, part telling evocation of simultane-

ous time, much as Ira Schneider's *Time Zones* is. "The theory is what you can explain," Cohen said of his title. "What you can't explain is the hamburger."